

Cartea lui Daniel – O sută nouăzeci și doi

Dezvăluirea istoriei ascunse: alinieri profetice din Daniel 11 și pecetluirea celor 144.000

Jeff Pippenger

2024-04-22

Ne studiem „istoria ascunsă” a versetului patruzeci din Daniel, capitolul unsprezece, acolo unde mărturia sa scrisă încetează la timpul sfârșitului, în 1989, până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu. Istoria ascunsă reprezintă structura pe care trebuie aliniată toate liniile profetice ale ultimelor zile, căci sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii are loc în cadrul acelei istorii ascunse. Acea istorie este locul unde are loc testul asociat cu formarea chipului fiarei. Prin urmare, ea este istoria în care visul ascuns al lui Nebucadnețar despre chipul fiarelor este desigilat. Acea istorie ascunsă este locul unde istoria ascunsă de la primul mandat al lui Donald Trump se încheie în versetul doi din Daniel unsprezece și trece la versetul trei. Acea istorie ascunsă este partea profeției lui Daniel care se referă la ultimele zile și este Descoperirea lui Isus Hristos, care este desigilată chiar înainte ca timpul de probă să se încheie la legea duminicală. Toate aceste linii ale adevărului sunt reprezentate ca îndepărtarea celei de-a șaptea și ultimei pecetei.

Versetele zece până la cincisprezece din Daniel unsprezece trebuie puse în legătură cu acea istorie ascunsă, iar ultimele trei dintre acele versete prezintă trei linii profetice. Ele identifică momentul în care papalitatea pătrunde din nou în istorie, așa cum a făcut în anul 200 î.Hr., când Roma păgână a intrat pentru prima dată în istoria profetică reprezentată în Daniel capitolul unsprezece, versetul paisprezece. Acel verset, și împlinirea acelui verset în istoria Romei păgâne, au statornicit viziunea, căci Roma păgână era simbolul puterii care s-a înălțat pe sine, a jefuit poporul lui Dumnezeu și apoi a căzut. Protestantismul apostat a aplicat versetul lui Antioh Epifanes, dar milleritiții l-au aplicat Romei păgâne, identificând versetul ca un adevăr de punere la probă în istoria millerită. Astăzi, teologii adventismului modern laodicean învață din nou că este vorba despre Antioh Epifanes, astfel că acesta este din nou un adevăr de punere la probă.

Nu doar că este un adevăr de încercare, ci versetul și împlinirea lui în anul 200 î.Hr. identifică momentul în care desfrânata Tirului (Roma modernă) începe să-și cânte cântecele satanice și indică intrarea papalității în istoria zilelor de pe urmă și, prin urmare, reprezintă adevărul principal de încercare al ultimelor zile, care se aliniază cu adevărul de încercare reprezentat de dezbateră din istoria millerită.

Versetele trei reprezintă, de asemenea, linia cornului republican al fiarei care se ridică din pământ și identifică pașii profetici ai lui Donald Trump pe măsură ce intră în al doilea său mandat ca al optulea președinte care este dintre cei șapte președinți, într-o linie de președinți care a început cu Ronald Reagan la timpul sfârșitului, în 1989. După bătălia de la Rafia din versetul doisprezece, „Antiohus” înăbușă mai întâi o răzvrătire din interiorul Statelor Unite, apoi se pregătește pentru un război împotriva globalismului, reprezentat de Egipt în bătălia de la Panium. Trump câștigă acel război, dar războiul declanșează Al Treilea Război Mondial (Actium). Aceste activități au fost

prefigurare de Antiohus al III-lea Magnus, care fusese învins de Egipt în bătălia de la Rafia, dar avea să riposteze victorios în bătălia de la Panium.

În versetul treisprezece, „după un număr de ani”, Antiohus Magnus, după cum afirmă Uriah Smith, „Antiohus, după ce a înăbușit răzvrătirea din împărăția sa și a redus și a așezat părțile de răsărit în ascultarea lor, era liber pentru orice întreprindere când tânărul Epifanes a venit la tronul Egiptului; și, socotind aceasta o ocazie prea bună pentru lărgirea stăpânirii sale ca să fie lăsată să-i scape, a ridicat o oaste imensă, mai mare decât cea dintâi”. Trump va înăbuși mai întâi o răzvrătire în împărăția sa, iar apoi va pregăti o oaste mai mare decât cea pe care o avea când a fost înfrânt anterior. Trump a fost înfrânt în 2020, în împlinirea capitolului unsprezece din Apocalipsa, când fiara ateismului, reprezentând globalismul mondial, și globaliștii din ambele partide, Democrat și Republican, au furat alegerile, și, ca principală oaste-vicară a curvei din Tir, va fi de asemenea o înfrângere când Putin va fi biruitor asupra Ucrainei.

Linia a treia profetică din cele trei versete pe care le avem în vedere este linia protestantismului apostat, așa cum este reprezentată de linia Macabeilor și de răscoala lor împotriva încercărilor lui Antioh Epifanes de a impune iudeilor religia Greciei. Linia lui Trump și linia protestantismului apostat reprezintă cele două puteri care, în cele din urmă, se vor uni în cornul reprezentat ca icoana fiarei. Versetele treisprezece până la cincisprezece reprezintă istoria care conduce la legea duminicală, iar cele două linii ale protestantismului apostat și republicanismului apostat ilustrează interacțiunea celor două puteri pe măsură ce se unesc și contopesc Biserica și Statul înaintea legii duminicale.

În articolele anterioare am identificat că cele trei evenimente reprezentate de datele 1776, 1789 și 1798, care reprezintă Declarația de Independență, Constituția și Legile privind străinii și sedițiunea, identifică o perioadă care a condus la începutul fiarei pământului ca a șasea împărăție a profeției biblice. Din acest motiv, aceste trei repere reprezintă trei repere care conduc la încheierea celei de-a șasea împărății a profeției biblice. Am identificat că cei douăzeci și doi de ani care se întind din 1776 până în 1798 simbolizează timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, căci numărul douăzeci și doi este un simbol al unirii Divinității cu umanitatea.

Մենք նույնականացրել ենք պատմությունը որպես կրող «Ճշմարտության» ստորագրությունը, քանի որ առաջին և վերջին սահմանաքարերը ներկայացնում են հաստատված անկախությունը և վերացված անկախությունը: Բոլոր երեք սահմանաքարերը ներկայացնում են երկրի գազանի հիմնական խորհրդանիշը, որովհետև բոլորն էլ ներկայացնում են Միացյալ Նահանգների խոսելը, քանզի «ազգի խոսելը օրենսդիր և դատական իշխանությունների գործողությունն է»: 1789 թվականի և Սահմանադրության միջին սահմանաքարը վավերացվեց տասներեք գաղութների կողմից, իսկ «Ճշմարտություն» երբայերեն բառի միջին տառը տասներեքերորդն է: 1776 թվականից մինչև 1798 թվականը ընկած քսաներկու տարիները նույնպես համընկնում են երբայական այբուբենը կազմող քսաներկու տառերի հետ:

Am identificat, de asemenea, că Legile privind străinii și sedițiunea din 1798 reprezintă punctul în care Statele Unite vorbesc ca un balaur. Istoria alianței iudeilor cu Roma, care face parte din linia

protestantismului apostat din versetele treisprezece până la cincisprezece din Daniel unsprezece, reprezintă o perioadă în care se formează chipul fiarei, iar formarea acelui chip este încercarea finală pentru cei o sută patruzeci și patru de mii. Este încercarea pe care trebuie să o treacă înainte de a fi sigilați. Alianța iudeilor din perioada 161 î.Hr. până în 158 î.Hr. este, prin urmare, un element serios al încercării prin care se împlinește chemarea celor chemați să fie dintre cei o sută patruzeci și patru de mii.

A accepta că 161 î.Hr. până la 158 î.Hr. reprezintă o perioadă de timp simbolizată prin alianța iudeilor se opune mărturiei istoriei, căci istoricii învăță că alianța a fost în 161 î.Hr., în timp ce milleriții au învățat că a fost în 158 î.Hr., iar convingerea lor cu privire la acest fapt este reprezentată pe ambele diagrame sacre.

Întrebarea nu este doar dacă istoricii au dreptate când datează anul 161 î.Hr. pentru alianța iudeilor sau dacă milleriții au avut dreptate identificând anul 158 î.Hr. În oricare dintre aceste două opțiuni, există un grup care ar fi de acord cu alegerea ta. Întrebarea este dacă atât istoricii, cât și milleriții au dreptate și dacă adevărul privitor la alianța cu iudeii reprezintă, de fapt, o perioadă de timp, în opoziție cu unul dintre două posibile puncte singulare din istorie.

În articolele anterioare am prezentat ceea ce credem a fi o logică sfințită și valabilă, potrivit căreia alianța cu Roma și cu iudeii reprezintă o perioadă de la 161 î.Hr. până la 158 î.Hr., iar această perioadă prefigurează formarea chipului fiarei. Fiind astfel, chiar și hotărârea de a accepta că alianța iudeilor cu Roma este o perioadă de timp devine o probă, iar în acel sens profetic ea este în acord cu faptul că formarea chipului fiarei este „marea probă pentru poporul lui Dumnezeu”.

Tot astfel, anul 158 î.Hr. identifică momentul în care alianța dintre iudeii apostatați, cunoscuți sub numele de Macabei, a fost statornicită cu fermitate cu Roma și, prin urmare, prefigurează legea duminicală, căci Biblia pune întrebarea retorică: „Can two walk together, except they be agreed?” Anul 158 î.Hr. identifică locul și timpul în care protestantismul apostat își unește mâinile cu puterea papală, iar perioada care a început în 161 î.Hr. și a condus la 158 î.Hr. identifică intervalul de timp care reprezintă formarea chipului fiarei. Este esențial să se recunoască faptul că această perioadă identifică momentul în care protestantismul apostat se va uni cu republicanismul apostat. Ambele aceste puteri apostate sunt reprezentate în versetele treisprezece până la cincisprezece, astfel că ele împărtășesc anumite repere comune.

Este corect să se aplice anii 1776, 1789 și 1798 ca prefigurând 11 septembrie 2001, urmate de Procesele Pelosi ale mișcării sub steag fals asociate cu 6 ianuarie 2021 și de perioada inaugurală a alegerii furate a lui Biden, care conduce la legea duminicală. În această aplicare, Patriot Act din 2001, în corespondență cu Declarația de Independență, prezintă un waymark care identifică începutul înlăturării independenței. Apoi, al doilea waymark al curții-cangur a lui Pelosi și Schiff, în corespondență cu ratificarea Constituției, prefigurează astfel începutul răsturnării Constituției, urmat de al treilea waymark al Alien and Sedition Acts, reprezentând Statele Unite vorbind ca un dragon. A aplica aceste waymark-uri în acest fel înseamnă a identifica waymark-urile protestantismului apostat așa cum este reprezentat de Macabei.

La un alt nivel, identificarea celor trei borne în asociere cu republicanismul apostat produce o aplicație ușor diferită. 11 septembrie 2001 se aliniază cu 1776, dar 1789, pentru republicanismul apostat, se aliniază cu Alien and Sedition Acts și stabilește o distincție între acele „acte” și vorbirea dragonului, adică ceea ce este reprezentat prin impunerea duminicii. Când cele două linii sunt așezate împreună în contextul testului icoanei fiarei, ele formează structura profetică a ridicării icoanei fiarei, iar marele test pentru poporul lui Dumnezeu este formarea icoanei fiarei. Pentru poporul lui Dumnezeu, formarea icoanei fiarei trebuie mai întâi să fie recunoscută așa cum este ea reprezentată (formată) în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca acel popor al zilelor din urmă să poată recunoaște acea formare în lumea politică și religioasă.

Așadar, cum s-ar putea alinia Procesele Pelosi din 6 ianuarie 2021 cu Alien and Sedition Acts? Procesele Pelosi marchează sărbătorirea de către fiara din adâncul fără fund, care tocmai îl ucisese pe președintele bogat ce stârnise globalismul. Acea istorie a sărbătoririi a început odată cu perioada inaugurării lui Biden și reprezintă o perioadă care se încheie cu a doua inaugurare a lui Trump. Trebuie remarcat faptul că Trump candidează de trei ori la președinție, iar în prima și în ultima dată câștigă, însă la mijloc victoria i-a fost furată de puterea pe care Scriptura o identifică drept tatăl minciunii. Procesele Pelosi, care au început odată cu alegerile furate, identifică un al doilea set de Procese Pelosi de răzbunare, care încep când Trump este inaugurat la 20 ianuarie 2025.

Perioada mandatului prezidențial al lui Joe Biden începe cu o serie de Procese Pelosi și se încheie cu o serie de Procese Pelosi. Ambele sunt procese politice, însă cei urmăriți în al doilea set de procese sunt cei care au condus în primele procese. La a doua inaugurare a lui Trump este marcat anul 164 î.Hr. A doua inaugurare a lui Trump este tipificată prin anul 164 î.Hr., iar rededicarea templului iudaic reprezintă rededicarea templului politic pentru a doua oară.

Acela a fost chiar anul în care a murit Antioh Epifanes, iar el a fost puterea care a impus iudeilor practicile religioase ale Greciei, provocând astfel revolta macabeică din 167 î.Hr. La a doua inaugurare a lui Trump, în 2025, religia Greciei (globalismul) va fi pe deplin supusă în Statele Unite, iar miracole satanice vor începe să dea putere lucrării de unire a bisericii cu statul. În acel moment, Trump va semna ordine executive care corespund în paralel cu Alien and Sedition Acts, marcând astfel începutul formării chipului fiarei (161 î.Hr.), și va începe a doua serie a Proceselor Pelosi. Alien and Sedition Acts marchează începutul perioadei de formare a chipului fiarei, iar acea perioadă se încheie la legea duminicală, așa cum este prefigurată de anul 158 î.Hr.

Astfel, perioada care constituie formarea chipului fiarei începe prin „actele” care îi permit lui Trump să închidă mass-media principală, să expulzeze străinii aflați ilegal și să-i aresteze și să-i aducă în fața justiției pe cei implicați în conspirația Partidului Democrat. Începutul perioadei marchează persecuția politică adusă de Trump, iar aceasta se încheie cu persecuție religioasă.

În acest sens, marcajul de mijloc din 1789 și Constituția sunt procesele Pelosi din 2021, care reprezintă o perioadă ce se încheie cu aceeași istorie ca la început, însă ultimul set de procese Pelosi constituie o inversare politică a celor care în prezent sunt urmăriți penal și întemnițați. Al doilea marcaj din linia protestantismului apostat îl reprezintă procesele Pelosi, care cuprind președinția lui Joe Biden, iar perioada se încheie în ianuarie 2025, când marcajul din 1789, în linia

republicanismului apostat, sosește la 20 ianuarie 2025, odată cu ordinele executive care urmează imediat celei de-a doua investiții a lui Trump. Aceasta începe o perioadă în care națiunea vorbește ca un balaur (Alien and Sedition Acts), care conduce la legea duminicală, când națiunea vorbește ca un balaur. În acea perioadă, Constituția, reprezentată prin 1789, este răsturnată în mod progresiv.

La a doua investiție a lui Trump, el devine al optulea președinte care este dintre cei șapte, iar formarea chipului fiarei identifică modul în care coarnele apostate ale protestantismului și republicanismului se unesc într-un singur corn, protestanții deținând controlul asupra relației. În aceeași istorie, cei care au fost chemați să fie cei o sută patruzeci și patru de mii sunt sigilați înainte de a fi înălțați ca fiind cornul adevăratului protestantism la legea duminicală care va veni curând.

दण्डावधि समाप्त हुनुअघि खोलेर प्रकट गरि मुहरबन्द सन्देश, अर्थात् येशू खरीष्टको प्रकाश, दानएिलको त्यस अंश हो जो अन्तमि दनिहरूसति सम्बन्धति छ। खोलएि प्रकट गरि त्यो अंश दानएिल ११:४० को गुप्त इतिहास हो, र पद १३ देखि १५ सम्मका पदहरू त्यस गुप्त इतिहाससँग मेल खान्छन्। त्यसकारण, दण्डावधि समाप्त हुनुअघि खोलएि प्रकट गरि सन्देश, जसको पूर्वछाया जनावरहरूको बारेमा नबूकदनेसरको प्रतमिकाको गुप्त भवषियसूचक सन्देशद्वारा देखाइएको छ, वास्तवमा प्रोटेस्टेन्टवाद र रिपब्लिकनवादका धर्मत्यागी सडिगहरूका दुई लट्ठीहरूको एकीकरणसम्बन्धी सन्देश नै हो, जसलाई पद १३ देखि १५ मा मक्काबीहरू र एन्टओक्स तृतीयद्वारा प्रतनिधित्व गरिएको छ।

Mesajul care identifică formarea chipului fiarei este mesajul care transmite sfințirea ce pecetluiește adevăratul corn protestant.

În versetul paisprezece, în anul 200 î.Hr., Roma păgână este introdusă pentru prima dată în narațiunea profetică, ridicându-se pentru a-l proteja pe noul rege-prunc al Egiptului de o alianță împotriva Egiptului, care fusese formată de Antioh al III-lea și Filip al Macedoniei. În acel an, bătălia de la Panium a fost purtată de Antioh al III-lea împotriva lui Ptolemeu al V-lea. Introducerea tâlharilor poporului tău, care întăresc vedenia, o alianță între Antioh și Filip, și bătălia de la Panium au avut toate loc în acel an. Prin urmare, waymark-ul identifică o alianță între Antioh, care prefigurează cornul republican al fiarei de pe pământ, și Filip al Macedoniei, numele antic al Greciei, care prefigurează Națiunile Unite.

La nivel profetic, la Bătălia de la Panium are loc o alianță între balaur (Macedonia) și profetul mincinos (SUA). Motivația de bază a alianței a fost împărțirea domeniului Egiptului, care ar reprezenta o Rusie în colaps.

Când Isus i-a dus pe ucenicii Săi la Panium, acesta se numea atunci Cezareea lui Filip. Nepotul lui Irod cel Mare, Irod Filip, împlinise restaurarea cetății și o numise după Cezar Augustus și după sine însuși, astfel: Cezareea lui Filip. Relația lor reprezintă Roma în raport cu Roma, însă Filip este o Romă mai mică în raport cu Cezarul, iar la nivel profetic Irod Filip o reprezintă pe Salomeea, fiica Irodiadei. Prin urmare, în numele Cezareea lui Filip îl găsim pe Irod Filip reprezentând prorocul mincinos, iar pe Cezar reprezentând papalitatea.

De aceea, istoria profetică a Paniumului prezintă două alianțe: una în care profetul mincinos (Trump) își unește mâinile cu balaurul (Națiunile Unite), și cealaltă în care profetul mincinos

(Trump) își unește mâinile cu papalitatea (Cezar). În versetul șaisprezece este reprezentată legea duminicală, și acolo este pusă în aplicare întreita unire, însă această rânduială fusese de fapt stabilită înainte de legea duminicală, în versetul cincisprezece și în Bătălia de la Panium.

„Prin decretul care impune instituția Papalității, cu încălcarea Legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va despărți pe deplin de neprihănire. Când protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie ca să apuce mâna puterii romane, când va trece peste abis ca să-și strângă mâinile cu Spiritismul, când, sub influența acestei întreite uniri, țara noastră va lepăda orice principiu al Constituției sale ca guvernare protestantă și republicană și va lua măsuri pentru răspândirea falsităților și amăgirilor papale, atunci vom putea ști că a sosit timpul pentru lucrarea uimitoare a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Testimonies, volumul 5, 451.

Vom continua acest studiu în articolul nostru următor.

„Revelația nu este crearea sau inventarea a ceva nou, ci manifestarea a ceea ce era, până la descoperire, necunoscut ființelor omenești. Marile și veșnicele adevăruri cuprinse în Evanghelie sunt descoperite prin cercetare stăruitoare și prin smerirea noastră înaintea lui Dumnezeu. Învățătorul divin călăuzește mintea căutătorului smerit al adevărului; iar, prin călăuzirea Duhului Sfânt, adevărurile Cuvântului îi sunt făcute cunoscute. Și nu poate exista o cale de cunoaștere mai sigură și mai eficientă decât aceea de a fi astfel călăuzit. Făgăduința Mântuitorului a fost: «Când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul.» Prin împărtășirea Duhului Sfânt suntem făcuți să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu.

«ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਲਖਿਦਾ ਹੈ, ‘ਕਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਸੁੱਧ ਕਰੇ? ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਲਿ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਭਾਲਿਆ ਹੈ; ਹਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਨਾ ਦੇ... ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵਵਿਸਥਾ ਵੱਚੋਂ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਾਂ।’»

“Ni ryahanurwa gushaka ukuri nk’ushaka ubutunzi bwahishwe. Uwiteka abumbura ubwenge bw’ushakashatsi nyakuri ushaka ukuri; kandi Mwuka Wera amushoboza gusobanukirwa n’ukuri kw’ibyahishuwe. Ibi ni byo umwanditsi wa Zaburi ashaka kuvuga igihe asaba ko amaso ye yakongererwa kugira ngo arebe ibintu bitangaje biri mu mategeko yawe. Iyo ubugingo bwifuzaga cyane ubwiza buhebuje bwa Yesu Kristo, ubwenge bushobozwa gusobanukirwa n’ubwiza bw’isi iruta iyindi. Ni ku bufasha bwa Mwigisha mvajuru gusa dushobora gusobanukirwa n’ukuri kw’Ijambo ry’Imana. Mu ishuri rya Kristo ni ho twigira kuba abagwaneza n’abicisha bugufi, kuko duhabwa gusobanukirwa n’amayobera yo kubaha Imana.”

„Cel care a inspirat Cuvântul a fost adevăratul tălmăcitor al Cuvântului. Hristos Și-a ilustrat învățăturile atrăgând atenția ascultătorilor Săi asupra legilor simple ale naturii și asupra obiectelor familiare pe care le vedeau și le mânuiau zilnic. Astfel, El le-a călăuzit mintea de la cele naturale la cele spirituale. Mulți nu au reușit să înțeleagă îndată sensul pildelor Sale; dar, pe măsură ce zi de zi veneau în contact cu obiectele de care Marele Învățător asociase adevăruri spirituale, unii au deslușit lecțiile adevărului divin pe care El căutase să le întipărească, iar aceștia au fost convinși de adevărul misiunii Sale și convertiți la Evanghelie.” Sabbath School Worker, 1 decembrie 1909.